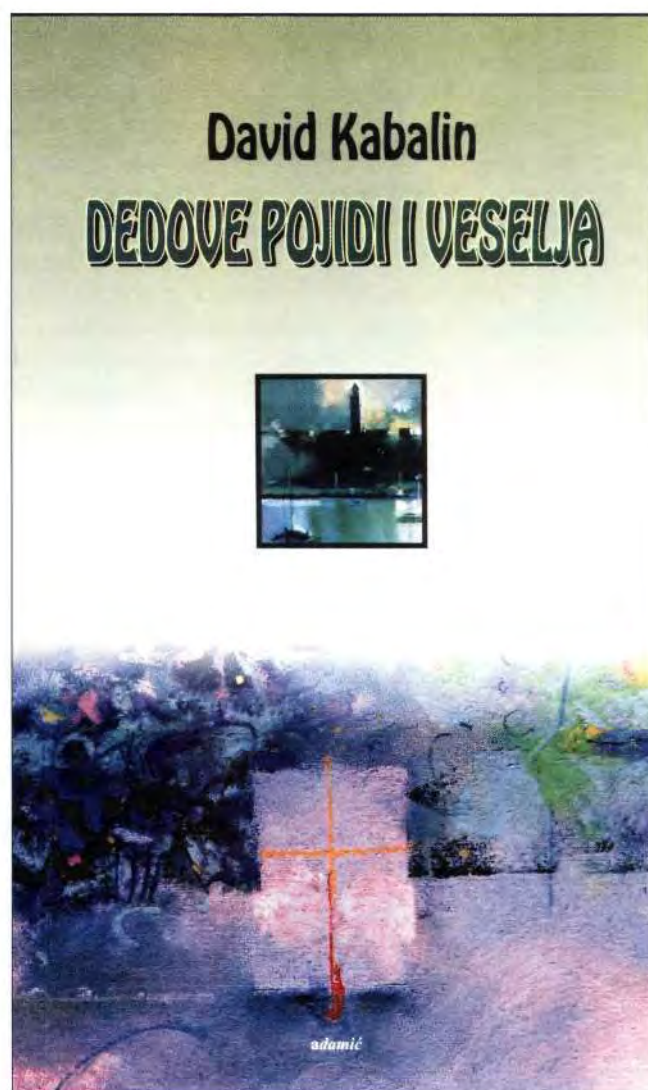

**ŠUMAR I PJESNIK DAVID DAŠA KABALIN "VINODOLSKI",
OPET NAS JE ODUŠEVIO NOVIM PLODOVIMA
SVOGA KNJIŽEVNOG STVARALAŠTVA**

Među šumarima svih generacija rijetko se javljaju i uspješni književnici. U tome se izdvaja plodno književno djelo Davida Daše Kabalina, dipl. ing. šumarstva, pripadnika starije generacije šumarskih stručnjaka.

Iako mu, kako sam pjeva "pomalho prohaja deveti križ", to, na sreću, nema negativnog odraza na njegovo stvaralaštvo. Naprotiv, od svoje zadnje zbirke pjesama "Pomalho prohaja deveti križ", 2000. godine, do danas je objavio još dvije zbirke pjesama 2002. i 2003. godine.¹ Prvu zbirku "Nagnulo se j' drivece orihovo" izdala je

Ustanova "Ivan Matečić Ronjgov", Viškovo-Ronjgi, kao sedmi libar svoje biblioteke "Naš kanat". Naslovnicu i ilustracije knjige nacrtao je akademski slikar Ivan Balažević iz Novog Vinodolskog. Zbirka pjesama pretežno je pisana na novljanskoj čakavštini, a manjim dijelom na standardnom hrvatskom jeziku. Uz uvodnu riječ autora, zbirka sadrži 54 pjesme koje su svrstane u više rukoveti: Naše življenje, Poli nas na Krasu, Moj dragi školj, Božje glasi i Oj, pelin pelinče. Knjiga sadrži i devet prozih crtica, te tumač riječi i bilješke uz izdanje.

Sl. 1 i 2. Naslovnice zbirki pjesama

¹ Frković, A., 2001: Nova knjiga poezije šumarnika Davida Daše Kabalina, Šumarski list, 1–2, 98–100, Zagreb.

U uvodnoj besedi autor se opravdano zalaže za čuvanje i uporabu materinske čakavštine ne dovodeći u pitanje korištenje službenog hrvatskog govora, te na kraju piše (cit.): "Pa neka nan, i mladosti našoj, milo zvoni draga čakavska rič i z lipun glazbun govora do suz mili čakavski govor." U bilješci urednika, između ostalog, piše: "S godinama unutarnja vitalnost njegovog pisma ne slabi, pa je njegov poetski i književni svijet sve više svijet pomno uređenih vrijednosti i granica, i tek toliko "star" koliko on to sam želi; naime, godinama ustrajno ispisujući nove retke on je uspio stvoriti jedan začudni svijet sklada i unutarnje topline" ... pa nastavlja... "Daša Kabalin po svemu jest pisac svoga podneblja. Dakle, autor iz Novog Vinodolskog, kraja koji je jedan od vitalnih točaka hrvatske kulture i književnosti, a ujedno ne tako daleko od Jurandvora, autor kojemu su pluća i srce uvijek prepuni morskoga uzduha i modrine te nebeskoga plavetnila, ali i miomirisa i mekoće naizgled surovih uzvisina (Velebita), jednostavno progovara iz toga prostora. Autor je ovom svojom knjigom uvijek na novom početku svoje književne, ili bolje, duhovne avanture u koju se upustio već odavno".

Nije prošla ni godina dana, a David Daša Kabalin obdario nas je još jednom zbirkom pjesama "Dedove pojidi i veselja", 2003. godine. Iako u svojim zadnjim zbirkama govori o svojim "poznim godinama", čime možda najavljuje prestanak svog literarnog stvaralaštva, to se na sreću još do danas nije dogodilo. Zbog toga u pogovoru zbirke njegov najmlađi brat Srećko ističe snagu i odlučnost svoga brata koja je i ovom prilikom došla do punog izražaja. Kao prethodna, i ova je zbirka pisana pretežno novljanskom čakavštinom te djelomično književnim jezikom. Sveukupno sadrži 60 pjesama i 3 prozna sastava. Naslovnicu i ilustracije također je opremio akademski slikar Ivan Balažević iz Novog Vinodolskog, dok je knjigu objavila izdavačka kuća "Adamić" d.o.o. Rijeka. Osim dvi-tri uvodne

besedice autora, proznog dijela (Govorenji od srca), besedara (tumača riječi) i pogovora autorovog najmlađeg brata Srećka, najveći dio čine rukoveti: Najmlaja cvetna grančica, Žitak sakidašnji, Oj vapore zami me na more, Tužno oko moje ča si zaplakala, Sunašće pomaljahn zahaja, Drobne radosti, Zvezdice, Spomen na naše mladosti, Čakavske pismice i Igraljke.

U dvi-tri uvodne besedice David Daša Kabalin između ostalog piše (cit.): "Kaplje vrime. Ura-kapić. Danak-kap. Misec-vela kap. Godišće-škropac. Pa nakapalo osamdeset i pet velikih maštelah, osamdeset i pet let. Va ton toku vrimena puno pojidi (brige), ali morda i još više veselja." S osobitom sjetom, ponosom i veseljem prisjeća se autor svoje mnogobrojne drage obitelji svih generacija, a zatim se opet osvrće na svoje pjesme sljedećim riječima: "Pa moja mezimčad, pisme i govorenja moje, ke prave život, slave dragi, prvi hrvatski književni govor – materinsku čakavšćinu, šaru, široku, bogatu množtvon pokrajinskih oblikih, pa našu, posebnu, gosposku, zvoneću, našu čakavšćinu novljansku. Suzica se skrovito rukavon otare kad ona zazvoni, zasopu sopile i zapiva pisma na debelo i tanko"... da bi na kraju poručio čitateljima: "Probajte pročitati te igrarije. Vratite tej vas va srićnu mladost i na putu kroz trudni žitak puno putih okripit".

U pogovoru zbirke njegov najmlađi brat Srećko, između ostalog, piše: "Naslovi dosadašnjih izdanja od 1967. godine do danas karakteriziraju pojedina životna razdoblja autora u koja su ga radne obaveze usmjeravale, ali vavik na povratku z tuđine navraćal je va rodni kraj i roditeljski dom, a nakon formiranja svoga obiteljskog doma među svoje najdraže. Odgojen je i zaljubljen va čakavski govor, posebno novljanski, folklorno nasljeđe novljansko-sopile, pisme, narodne nošnje, narodno kolo i običaje. Zbog toga ne propušća ni jednu zgodu va novljanskim zbivanjimi da mlajima ne skrene pažnju da sačuvaju ove neprocjenjive folk-

Sl. 3. U povodu "Dana šumarstva" 2001. godine na književnoj večeri u Senju nastupili su šumari i pjesnici David Daša Kabalin (u sredini) i Milan Krmpotić (desno) te senjski pjesnik prof. Krešimir Stanišić (lijevo).

Sl. 4. Fotografija za uspomenu s književne večeri u povodu "Dana šumarstva" 2001. god. u Senju, s lijeva na desno šumari i pjesnici Milan Krmpotić i David Daša Kabalin, dipl. ing. šum. i dr. sc. V. Ivančević, tadašnji predsjednik Ogranka HŠD-a Senj.

lorne vrijednosti, koje smo od naših časnih predaka naslijedili. Tako je i ova zbirka još jedan podstrek i ohrabrenje nadolazećim generacijama”.

Zavirili smo u zbirke i istrgli nekoliko kitica, kako bi vam bar donekle dočarali pjesničko stvaralaštvo autora i ljepotu njegove zvonke novljanske čakavštine.

Drivece orihovo

Drivece se nagingje se jače i jače
bura života, juga, nevere od pulenta
brojni krvavi žulj; prečesta retka palenta
se na zbandano drivece, na junakovo lišće
do čera snagun cvatuće
vedrinon obliveno, zdravljen goruće
No malo po malo nabor se uz nabor slaže
ov pličići, on dublji, već kako duša trpi.
Vrime odmiče. Vik čovičanski kaže.
Pak grč srce zagriže, boli rana dumboka.
Poteče vruća suza z najdražega oka.
Ljubav Bogon darovana
na vrime bol obličić
i ranu zalijić....

.....

Klesar va beli kamen i zadnje kleše slovo:
“Zrušilo se j’ staro i drago drivece orihovo...”

Iz zbirke “Nagnulo se j’ drivece orihovo”

Izvađeno iz tumača riječi: pulenat-zapadnjak, jak vjetar; zbandano-nagnuto; čera-jučer;

Nigdir ga, nij

Nij ga, nij
Nij
Nigdir ga nij
oca dobroga moga
Iščemo po kući, i majka i ja,
Zovemo imenon dragin, vapimo
išćen po dvorišču
išćen po škurih ugličih
išćen po staron mirišćići
Pričinja mi se-sagdi j’ on
a nigdir ga nij
Bil je meni i majki mojoj
dobro sunce i slatki kruh
A sada, brez njega, kamo, kuda, kako?

Iz zbirke “Dedove pojidi i veselja”

Iz tumača riječi: iskat-tražiti; nij-nema; mirišće-ruševina;

Obje knjige mogu se nabaviti u knjižarama ili kod izdavača “Ustanove Ivan Matečić Ronjgov”, Viškovo-Ronjgi (za prvu knjigu) i izdavačke kuće “Adamić” d.o.o. Rijeka, Zvonimirova 20a za (za drugu knjigu).

Vrijedno je istaći višegodišnju uspješnu suradnju kolege Davida Daše Kabalina i Hrvatskog šumarskog

društva, ogranka Senj. Tako je u okviru “Dana šumarstva” priređena književna večer šumara i pjesnika u Gradskoj knjižnici u Senju 20. 6. 2001. godine, u nazočnosti velikog broja posjetitelja. U programu su sudjelovali šumari-pjesnici David Daša Kabalin i Milan Krmpotić dipl. ing. šumarstva, te kao gost prof. Krešimir Stanišić, senjski pjesnik, uz glazbenu pratnju učenika Osnovne glazbene škole “Vjenceslav Novak” iz Senja. Sljedeći nastup kolege Davida Daše Kabalina bio je nedavno u sklopu 125. obljetnice osnutka senjskoga Kraljevskog nadzorništva – inspektorata, 27. 11. 2003. godine u Senju. U večernjim satima na zajedničkom druženju priređen je i kulturno-umjetnički program za oko 150 šumarskih stručnjaka iz cijele naše zemlje. Neposredan i istančan nastup Davida Daše Kabalina bio je izrazito osjećajan i nikoga nije ostavilo ravnodušnim. U programu je sudjelovao šumar i pjesnik Milan Krmpotić, dipl. ing. šum; ravnatelj NP “Sjeverni Velebit” i kao gost senjski pjesnik prof. Krešimir Stanišić.

U svojim pjesmama i prozi, David Daša Kabalin s neskrivanim ushitom progovara o svom gradu, ljudima, običajima, narodnim nošnjama i ostalim odlikama. Pjesme u kojima pjeva o svojim najbližima prožete su poštovanjem, toplinom i radosnom nostalgijom. U tome se osobito ističu pjesme i “sastavi” o njegovoj majci i ocu, koje odišu posebnim senzibilitetom. Vjerojatno nitko nije toliko učinio za očuvanje i promicanje novljanske čakavštine te drugih vrijednosti ovoga kraja, kao što je to svojim stvaralaštvom pridonio šumar i pjesnik David Daša Kabalin “Vinodolski”. Neka pjesnik bude siguran, kaže njegov brat Srećko, da će se sve te vrijednosti koje je s toliko zanosu zastupao u svom životu i stvaralaštvu “zavavik” nastaviti i onda kada nas više ne bude. Na kraju, poželimo ovom izuzetnom šumaru i pjesniku i bardu novljanskog čakavskog pjesništva Davidu Daši Kabalinu još puno zdravlja i novih književnih ostvarenja na njegovo i naše zadovoljstvo.

Dr. sc. V. Ivančević